

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 40781

гр. София, 05.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
закрито заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

като разгледа дело номер **12747** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба/ вх. №29921/01.12.2025г. на АССГ/ на С. К. С., чрез адв. П.-М. М. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 784/20.09.2025г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР, 09 РЕ-СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б. "з", „гг“ ЗДвП, временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С цитираната жалба е направено особено искане по чл. 166 АПК за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

Искането по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК е аргументирано с твърденията, че жалбоподателят е шофьор-доставчик към „Орбико България“ ЕООД на основание Трудов договор №7435/31.10.2022г., който прилага в подкрепа на твърденията си, ведно с длъжностна характеристика на длъжността. Твърди се, че визираното трудово правоотношение е единствения източник на доходи за жалбоподателя. Отнемането на СУМПС би предопределило за него прекратяване на трудовото му правоотношение с работодателя поради невъзможност за изпълнение на задълженията по него. Жалбоподателят посочва, че съпругата му не притежава СУМПС, за да може да го замести при изпълнение на семейните задължения, за които е нужен автомобил. Накрая излага и доводи, свързани със законосъобразността на оспорения ИАА.

Съгласно приложената ЗППАМ като основание за налагане на мярката се сочи, че жалбоподателят е управлявал личния си автомобил „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС], като при извършена полицейска проверка на 20.09.2025г. се установило, че МПС е със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.1 от ЗДвП, считано от 02.09.2025г., поради което органът е приел, че водачът е извършил нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във всяка процес по оспорване на

заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно, макар и не по всички от изложените съображения. Изложените доводи в насока възможна незаконосъобразност на оспорения акт са очевидно неотнормими към преценката за основателност на искането за спиране на същия – така, определение № 13741/16.10.2019 г. по адм. д. № 11112/2019 г. на Върховния административен съд (ВАС), VII отделение.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане са ангажирани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ са подкрепени с писмени доказателства, поради което водят до извод, че са налице предпоставките за спиране на предварителното изпълнение. Жалбоподателят обосновава искането си с вреди, които биха произтекли за него от невъзможността да управлява автомобил, което би предопределило за него прекратяване на трудовото му правоотношение с работодателя „Орбико България“ ЕООД оттам лишаването му от доходи и възможност за своята и на семейството си издръжка и нормален живот. От страна на жалбоподателя са ангажирани доказателства/ ТД №7435/31.10.2022г. за назначаването му на длъжността „шофьор-доставчик“ и Длъжностна характеристика/, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото му на труд. Въз основа на горното, съдът приема, че предварителното изпълнение ще причини на жалбоподателя значителни затруднения при осъществяване на правото му на труд. Налице са предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателя. Искането за спиране на процесната принудителна административна мярка е основателно, тъй като жалбоподателя доказва, че предварителното изпълнение би могло да му причини значителни или трудно поправими вреди по чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК, които да засягат или накърняват неговия личен интерес, противопоставим на

обществения интерес, който, предварителното изпълнение по чл.172, ал.6 ЗДвП на принудителната административна мярка от вида на тези по чл. 171, т.3 б.“з“, „гг“ ЗДвП, охранява. В конкретния случай, общественият интерес при спиране на предварителното изпълнение не би бил засегнат в значима степен, а обратно – предварителното изпълнение на невлязлата в сила ПАМ ще причини значителна и трудно поправима вреда за адресата на мярката.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 784/20.09.2025г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР, 09 РЕ-СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б.“з“, „гг“ ЗДвП, временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд 7-дневен срок от съобщението.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ДЕЛОТО ДА СЕ ДОКЛАДВА ЗА НАСРОЧВАНЕ.